

китъ щовинисти, тъй силни въ полулогърчения тогава Пловдивъ. Разбуждайки българския духъ и повеждайки борба противъ елинизма, Геровъ е тръбвало да води ожесточена полемика съ противния лагеръ, тъй застрашенъ въ влиянието си. И въ полемиката се намъсва отъ далечъ и нашиятъ непримиримъ елинофобъ Селимински. Четейки въ гръцката цариградска преса несериозни критики и груби хули противъ достойния български учитель, той се разгорещява за борба и изпраща възражение въ „Цариградски вестникъ“. И възражението му е насочено противъ дописника отъ Пловдивъ, Цукала, „крайно покваренъ и злораденъ човѣкъ“, който ималъ при това нещастието, бранейки гръцкия езикъ, да провѣзгласява наивно „филологията за ключъ на философията“.